

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVİRİMCİ ANTİKAPİTALİST GAZETE

SAYI: 281 ■ 28 Nisan 2007 ■ 1 YTL

Ne kömür, ne petrol ne nükleer rüzgar, güneş bize yeter

Küresel ısınmayı durdurabiliriz

Isınma bütün dünyayı hızla etkiliyor. Bilimciler kısa süre önce bu süreci daha yavaş olarak saptıyorlardı ama artık sürecin çok hızla geliştiğini hemen herkes kabul ediyor.

Birleşmiş Milletler organları dahi bir yandan küresel ısınmanın insan yapısı olduğunu kabul ediyor ve dolayısıyla gene insan aktivitesi ile ısınmanın durdurulabileceğini kabul ediyor.

Birleşmiş Milletler'in yayınladığı son rapor yüzyılın sonuna kadar dünyanın ısısının 1.8 ila 4 derece arasında artacağını belirtti.

Bilimciler dünyanın ısısının 4 derece artmasının çok büyük felakete yol açacağını söylüyorlar. Yani çok kısa zamanda çok büyük sorunlarla karşı karşıya geleceğiz.

Gene BM raporuna göre içinde yaşadığımız

yüzyılın ilk yarısı içinde Artık Denizi'ndeki tüm buzlar erimiş olabilir. Bu gerçekleştiği takdirde dünya çok çeşitli yeni büyük felaketlerle karşı karşıya gelecek.

İnsan yapısı ve durdurulabilir

Küresel ısınma bütünüyle insan aktivitelerinin sonucu ve bu nedenle durdurulabilir.

Küresel ısınma asıl olarak atmosfere karışan karbondioksit salınımı sonucunda ortaya çıkıyor.

Karbon dioksit salınımındaki en önemli faktör kömür ve petrole dayalı enerji politikası. Kömür, petrol ve doğal gaz dayalı enerji santralleri küresel ısınmanın en önemli nedeni. Onları otomobillerin ve diğer karayolu araçlarının atmosfere saldığı karbondioksit izliyor.

Oysa rüzgar ve güneş

hem çok daha ucuz hem de yenilenebilir enerji kaynakları.

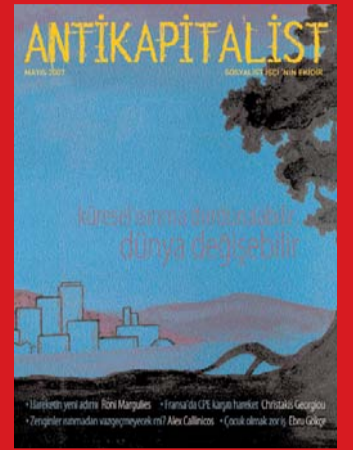
Ne var ki dev petrol şirketleri ve otomotiv sanayi petrole dayalı enerji politikalarının yerine yenilenebilir enerji kaynaklarının kullanılmasını engelliyorlar.

Küresel ısınma önce yoksulları vuruyor

Küresel ısınmanın öncelikli yoksulları ve yoksul ülkeleri vuracağı açık.

Isınmanın sonucu olan seller, büyük kasırgalar, kuraklık daha şimdiden yoksulları vuruyor ama süreç ilerledikçe yoksullar küresel ısınmadan daha fazla etkilenecekler.

Küresel ısınmayı önce yavaşlatmak sonra da durdurmak mümkün. Bunun için ilk adım sokaklara çıkmak ve sesimizi duyurmaktır. 28 Nisan'da bunu yapacağız ve bu bir başlangıç.

Yeni sayı çıktı

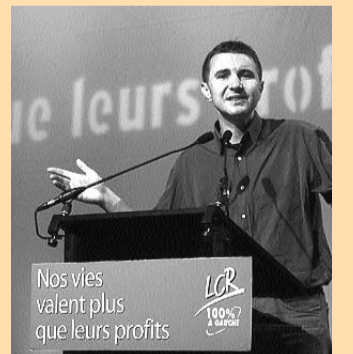

BÜTÜN
TÜRKİYE'DE
ALANLARA
İSTANBUL'DA
TAKSİM'E

14 Nisan

Cumhuriyet ve
demokrasi

sayfa: 4-5

Fransa

Sol için kaçan
fırsat

sayfa: 7

12 Mayıs, Cumartesi, saat: 12.00
Ankara, Toros Sokak

MİTİNG VE KONSER
MEDİKOMU VERMİYORUM

Yoksul çocuklar

Türkiye'de 20 milyon kişi yoksulluk sınırının altında yaşarken, bunun yaklaşık 7 milyonunu çocuklar oluşturuyor. Çocuk yoksulluğunda başı yüzde 26'lık oranla Güneydoğu Anadolu çekiyor. Kentlerde 3.8 kırsal kesimde de 2.8 milyon çocuk yoksulluk sınırının altında yaşıyor.

Türkiye İstatistik Kurumu 2006 verilerine göre, Türkiye'de 16 milyon çocukta 7 milyonunun çalıştığı bir o kadarının da yoksulluk sınırı altında yaşadığı belirtildi. İstanbul yoksul çocukların yüzde 9.2'sini barındırıyor.

Dünya'da da durum farklı değil UNICEF'in raporuna göre, son 10 yılda incelenen 24 ülkeden 17'sinde oranların arttığı ortaya çıktı. Araştırma, çocuk yoksulluğunun sistematik olarak azaldığı tek ülkenin Norveç olduğunu, 24 ülkenin 17'sinde artış yaşandığı belirtildi. Yoksulluğu dilimize sokan ve her geçen gün daha da hissettiren sistem şimdi de yoksul çocuk kavramını dilimize sokuyor. Dünya giderek yoksullaşırken artan uçurumlardan en çok zarar görenler çocuklar oluyor.

Batık bankalar planlı senaryo

1998-2003 arasında 21 bankanın battığını açıklayan TMSF Başkanı Ahmet Ertürk, bu tarihler arasında banka sahibi olanlar arasında bankaların kredi kartı bile vermediği insanlar olduğunu belirtti.

Ertürk olayları sadece bankacılıktan değil geçmiş yıllarda yaşanan ahlaki, sosyopolitik ve ekonomik sorunlardan da kaynaklandığı yorumunu yaptı. Bütün bu krizlerin politikacıların eli değmeden ve onlardan habersizce de yapılamayacağı vurgusunu yapan Ertürk, olayları planlı bir senaryonun hayata geçirilmesi olarak değerlendirdi.

Ayrıca "Politikacı-bankacı, politikacı-işadamı" gibi karanlık ilişkilerin bankacılığın çökmesine sebep olduğunu belirtti.

Bu tarihler arasında batan 21 bankanın maadur ettiği binlerce insanın yıllarca emek vererek sağladıkları birikimlerini uyandırdıkları bir sabah ellerinden alan "Politikacı-bankacı, politikacı-işadamı" ilişkiler zinciri oldu.

Deniz Baykal

"Buyurun, Osmanlı İmparatorluğu'nun çöküşüne yol açan misyoner okulları, hoş geldiniz. 23 yıllık AB üyesi Yunanistan'da, değil yabancı okullar, özel üniversiteler dahi yasak." (Eylül 2006, Meclis Grup konuşması)

Ali Topuz

"Siz, kanuna aykırı olarak kurulmuş Kuran kursları veya tarikat okullarının öğretmenlerine ve onu kuranlara verilen cezaları paraya çevirmek isterken, teröristlere, bölücülere ve misyonerlere de imkan sağlamaya çalışıyorsunuz!" (26 Mayıs 2005)

Ecevit:

"Ülkemizde kiliseler yer yer apartman katlarına kadar yayıldı. Kimi vatandaşlarımız kah ikna yoluyla, kah çıkar sağlanarak Hıristiyan yapıyor. Takkenin üzerine haç geliyor. Ben ülkemi geri istiyorum" (Ocak 2005)

Malatya

Milliyetçi katliam

Uzun süredir, tetiklenen milliyetçi saldırganlık son olarak Malatya'da ortaya döküldü. İncil dağıtımını yapan bir yayınevini Malatya şubesine yapılan saldırıda üç kişi öldürüldü. Olay yerinde yakalanan katiller ilk olarak "vatan için yaptık" dediler.

Polisin mecburen yakaladığı saldırganlar, yakalanmasalardı faaliyetlerine devam edeceklerini de söylediler. Bir süredir laik-şeriatçı, cumhurbaşkanlığı gibi yapay gündemler eşliğinde, sırtı sıvazlanan milliyetçiliğin belli ki bu son vahşeti olmayacak.

Kıbrıs, Kürt ve Ermeni sorununda hakim olan ideoloji, düşman çeperini giderek genişletiyor. Türk ve Müslüman olmayan herkes düşman haline getiriliyor. Bütün farklılıklar ayrımlar yok edilmesi gereken unsurlar haline getiriliyor. Kısa dönem olaylara bir bakalım.

2006 Şubat'ında Rahip Santora Trabzon'da, 2007 Ocak'ında Agos Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni

Hrant Dink İstanbul'da uğradıkları saldırılarla

cinayetler ortada dururken birçok siyasi parti, ordu,

İrkçılığa ve Milliyetçiliğe DurDe kampanyasının Ankara'da yaptığı basın açıklaması

hayatlarını kaybettiler. İki olayda da yer alan tetikçiler 18 yaşından küçük ve aynı zamanda Trabzonluydular. Bu iki cinayet arasında yer alan sürede ve sonraki süreçte milliyetçilik tartışması gündeme oturdu. Milliyetçi saldırganlıkla işlenmiş bu

yargı, bürokrasi, medya v.b. kurumlar utanmazca neredeyse katledilenleri suçladılar. Olaylar gençlerin milli hassasiyetleri olarak geçitirilmeye ve milliyetçi motifler işlenmeye devam edildi. Hrant Dink'in katili bazı çevreler tarafından, buna polis ve

askerler de dahil milli kahraman ilan edildi.

14 Nisan Mitingi'nde atılan "vatan elden gidiyor, yeni bir kurtuluş savaşı lazım, misyonerler azdı, burada hepimiz Ermeniyiz diyenler yok Türklere var" gibi sloganlar yaratılmaya çalışılan milliyetçi iklimin en açık ifadeleriydi. Mitingle aynı gün darbeyi teşhir eden yayıncılar yaptığı için Nokta Dergisi basılmıştı. Mitingi düzenleyenlerin demokrasi anlayışları buydu.

Farklı olanların açıkça hedef gösterildiği, darbecilerin korunduğu, katillerin kahraman ilan edildiği ortamın son kurbanları Malatya'daki hristiyanlar oldu. Klasik faşist bir tuzağa katledildiler. Var olan ideoloji gücünü korudukça bu cinayetler aydınlatılmayacak.

Milliyetçi bu saldırganlığın karşısında sinmemek ve Hrant Dink cenazesindeki gücümüzü hatırlayarak katliamların hesabını sormak en önemli işlerimizden biri.

Nokta'ya sahip çık

Geçen sayımızda "Nokta Dergisi'ne baskı demokrasiye saldırdır" demiştik. Son gelişmeler gösteriyor ki demokrasiye sıradan bir saldırı ile değil, meydan okuma ile karşı karşıyayız.

Derginin son sayısı polislerin işgali eşliğinde gerçekleştirildi. Derginin kapağı "sözde değil, özde demokrasiye kadar aynen devam" olarak çıktı. Son sayıdan birkaç gün sonra ise Nokta dergisi yayın hayatına son verdi.

Derginin sahibi Ayhan Durgun "baskılardan ve iftirallardan bunaldığı" için bu kararı verdiğini açıkladı. Derginin sahibini bu karara götüren nedenleri kolayca görmek mümkün.

Nokta'nın; genel kurultayın basınla ilgili andıcı, teğet geçilen iki darbenin

günlükleri ve son olarak genel kurultayın dost sivil toplum kuruluşları ile ilgili bilgileri, haber yapması kapatılmasına kadar giden sürece yol açtı.

Nokta dergisi basit bir kurumun görmezlikten gelinecek haberlerini yapmamıştı. Türkiye'de dokunulmazlığı olduğu düşünülen "ordunu" haberlerini yaptı. Ordu bu ülkede hakim ideolojinin başat kurumlarından biri. Dört kez darbe yapmış ve demokrasiyi kesintiye uğratmış bu kurum, günümüzde cumhurbaşkanlığı seçimlerine ilişkin toplumda gerginliği en çok artıran kurum aynı zamanda.

Ordu bir dizi konuda gerçekleştirilmeye çalışılan demokratik adımların

sürekli karşısına çıkarak gerçek tavrını ortaya koyuyor. Ordu bu gücünü ilan edildiği gibi halktan almıyor. Silahlı bir güce ve geniş ekonomik olanaklara sahip olması gücünün gerçek nedeni. Elbette CHP gibi Kemalist partilerin de bu güce pervasızlık verdiğini görmek lazım.

Askeri savcılığın talimatıyla basılan ve kapatılmasına kadar giden süreçte Nokta Dergisi küçük bir kesimin dışında yalnız bırakıldı. Bütün medya sus pus olmasının dışında, yaptıkları yayıncıyı karalayıp, genel kurultayına yaltaklandılar.

14 Nisan mitingi, Malatya katliamının arasında kaybolup giden Nokta'nın kapatılmasına ne diye-

ceğiz. Tabii ki aynı zamanda bu iki olayın derginin kapatılmasında bir faktör olduğunu söyleyeceğiz. Ve susmayacağız, Nokta üzerindeki baskıları teşhir edeceğiz, Nokta ve çalışanlarını yalnız bırakmayacağız ta ki Nokta yeniden yayınlanana kadar.

Kızıltepe'de katillere beraat

12 yaşındaki Uğur Kaymaz ve babasının öldürüldüğü Kızıltepe davasında Eskişehir Ağır Ceza Mahkemesi' yargılanan polisler hakkında "kendilerin, savundukları" gerekçesi ile beraat kararı verdi. 3 yıldır süren davanın sonucu bir hukuk faciası olarak nitelendirildi.

Davanın sonucu bir kez daha yargının kolluk güçleri ile elele hareket et-tiğini gösterdi. Dava süresince adli tıp raporları dahil binlerce delil kararın tersine yönelikken duruşma cevap hakkı bile tanınmadan sonuçlandırıldı.

Kaymaz ailesinin avukatı karar ile ilgili olarak hakimın tutumunun suç niteliği taşıdığını ve buna ilişkin suç duyurusunda bulunacaklarını belirtti.

DTP'de dava sonucunu "fütursuzca işlenen cinayetin yargı tarafından ödüldürülmesi" olarak nitelendirirken, bugüne kadar faili meçhul cinayetlerin aydınlatılmadığını ve faileri ortada olan bu cinayette mahkemelede beraat kararının çıkmasının kabul edilemez olduğunu belirterek olaya karşı tüm demokrasi güçlerini tepki vermeye çağırdı.

Grönland, her 40 saatte bir, 40 kilometreküp buz kaybediyor. Bu, gelişmiş bir ülkedeki 3-4 milyon nüfuslu bir kentin, örneğin Los Angeles'ın bir yıllık su kullanımına eşit

MERAKlitus

... milletvekillerinin, siyasetten ayrıldıktan sonra, ömür boyu almaya devam edecekleri emekli maaşlarını hak etmek için en fazla kaç yıl çalışmaları gerekmektedir?

Abone olabilirsiniz
0536-335 10 19

sosyalist işçi

Demokrasilerde cumhurbaşkanını halk seçer

Amerika'da başkanlık seçimlerine yaklaşık 1.5 yıl var. Bütün Amerikan kamuoyu kimlerin başkan adayı olacağını, bu adayların geçmişini, hatta yaklaşık olarak geleceğini, programını, neleri yapıp nelere engel olacağını, dine bakışını, sağa bakışını, sola bakışını, her şeyini didik didik edebilecek kadar tanıyor. Bütün toplantılarını dinliyor, geleceği hakkında verilen ayrıntıları izliyor ve zamanı gelince buna göre bir karar verip gönlündeki başkana oy verecek.

Fransa'da cumhurbaşkanlığı seçimlerinden aylar önce adaylar belliydi. Bütün Fransız kamuoyu yine bütün adayları tanıyor, geçmişini geçişini biliyor ve programlarını değerlendiriyor.

Türkiye'de de üç-beş gün sonra cumhurbaşkanlığı seçimleri var. Bütün Türkiye kamuoyu merakla kimlerin aday olacağını bekliyor. Aday kim olursa olsun kalan birkaç gün içinde adayın niteliklerini, ne yapıp ne yapmayacağını anlama şansımız yok. Çünkü AKP anti demokratik seçim sisteminin kendisine sağladığı avantajı kullanarak adayını bir türlü açıklamıyor.

Halka rağmen halk başkanı

Demokratik bir rejimde cumhurbaşkanını, yani halkın tamamını temsil etmesi beklenen en üst makamı halk seçer. Eğer Türkiye gelişmiş demokrasiler arasında yer almak istiyorsa seçim yasasını değiştirip bundan sonra cumhurbaşkanlarını halkın seçmesini hiç ikirciksiz sağlamalıdır. Aksi takdirde hakkında hiçbir bilgi sahibi olmadığımız insanları, üstelik biz değil siyasi parti üyelerinin seçmesiyle demokrasinin kıyısında bile dolaşmış olmayız. Cumhurbaşkanı cumhurdan mal kaçırıcısına seçilmiş olur.

Parlamento seçecek

Bugünkü koşullarda cumhurbaşkanını halk değil meclis seçecek. Kamplaşma laik cephe ile hükümet arasında yaşanıyor. Laik cephe hükümete karşı orduyu 'göreve' çağırıyor. Cumhurbaşkanı adayını askerinin belirlemesini tercih ediyor. En kötü demokrasi bile askeri diktatörlüklerden daha evla olduğuna göre bugün parlamentonun seçmesini tercih etmek zorundayız. Askerlerin darbe dayatmalarına teslim olamayız.

Demokrat olan ne AKP ne ordu. Her askeri darbe tehdidinde tereddütsüz, ikirciksiz, üçüncü bir başka taraf göstermeden önce "Darbeye hayır!" diyeceğiz. Ama bu AKP'nin yarım yamalak demokrasi anlayışını savunacağımız anlamına gelmez. Önce üstümüze gelen ilk tehdit savuşturulur. Gelecekte tehdit oluşturabileceği düşünülen hayali bir tehdit değil.

İrkçılığa, milliyetçiliğe, savaşa, yoksulluğa karşı 1 Mayıs

Geçmiş yıllara oranla katılımcı sayısı giderek azalan 1 Mayıs gösterilerinin bu yıl özel bir önemi var. Cumhurbaşkanlığı seçimi çerçevesinde koparılan laik-milliyetçi yaygara, Trabzon, Malatya, Mersin gibi illerde işlenen cinayetler ve linç atmosferi, Hrant Dink'in katli ve ardından yürütülen tartışmalar, son Malatya katliamı, milliyetçi cephe-nin örgütlediği 14 Nisan gövde gösterisi ve ardından esen milliyetçilerin kendine güven tazeleme rüzgârı bu 1 Mayıs'ta öne çıkması gereken konular için belirleyici olacak.

14 Nisan mitingini uzun süreli hazırlıklardan sonra ve açık devlet ve medya desteğiyle gerçekleştiren milliyetçi-laik cephe Hrant'ın cenazesinin rövanşını almış gibi görüyor kendini bugün. 14 Nisan'da kürsüden yapılan tüm konuşmalar, sonrasında TV tartışma programlarında dile getirilen tüm sözler, bir yandan hükümete ve 'şeriata karşı' darbe çağrısı yaparken öte yandan bizleri, yani savaş, ırkçılık, milliyetçilik karşıtlarını suçluyor, hedef gösteriyor.

Örneğin, azıllı katillerden MHP'li Mehmet Gül Yeniçağ gazetesindeki köşe yazısında bizi açıktan hedef gösteriyor ve tehdit ediyor. Malatya katliamında misyonerlik faaliyeti yürütenleri suçladıktan ve hakaretler ettikten sonra şöyle bitiriyor yazısını: "Din değiştirmenin, aynı zamanda, kültür değiştirme, başkalaşma, milletinden kopma ve hatta kendi insanına düşman olma anlamına geldiğini bilirsek, kendi ailesini bile hasım olarak

gören genç insanımızın, nasıl kandırıldığını dehşetle fark ederiz. O zaman, olay akşamı Taksim meydanına gidip protesto eden bir grubun, HEPİMİZ HİRİSTİYANIZ, diye bağırmasının, sadece Müslüman mahallesinde salyangoz satmak olmadığını, camileri domuz eti marketi yapmak isteyenlerin, hepimiz Ermeniyiz'den sonra, hepimiz Hristiyanız diyerek, yüzde 99'a meydan okuduğunu görürüz. Birileri de çıkar, HEPİMİZ TÜRKÜZ, HEPİMİZ MÜSLÜMANIZ der ve azınlık muamelesine maruz kalır. Ardından da beyaz bere giyenler her yanı doldurur, bu sefer de korku

basar, ne oluyoruz diye."

Onun gibi düşünen çok. ve bunlar devlet destekli, cumhurbaşkanlığından ödenekli 14 Nisan mitinginde bizi hedef gösteriyorlar. Bu 1 Mayıs bu nedenle de önemli. Ülkede yalnızca milliyetçilerin değil enternasyonalistlerin de yaşadığını, sadece ırkçıların değil ırkçılık karşıtlarının da var olduğunu, sadece darbecilerin değil darbeye hayır diyenlerin de bulunduğu-nu, Kürt sorununda yalnızca inkârcı ve asimilasyoncuların değil halkların kardeşliğinin savunucularının da var ve çoğunlukta olduğunu göstermek açısından önemli.

Bütün sol geçmekte olduğumuz dönemecin arkasından gelecek saldırıları göğüsleyebilmek için verili duruma göğüs gerebildiğini göstermek zorunda. Bu 1 Mayıs'ta "savaşa hayır" demek için, "İrkçılığa DurDe"mek için, "yoksulluğa son vermek", "küresel ısınmayı durdurmak" için alanlarda kalabalık olmalıyız.

Giderek saldırganlaşan milliyetçiliğe, ırkçılığa en iyi cevabı işçi sınıfının uluslararası dayanışma gününde verebiliriz. Bu 1 Mayıs uzun bir mücadele dalgasının son noktası değil, önümüzdeki dönem mücadelenin ilk adımı olabilir.

30 yıl sonra

1 Mayıs 1977 katliamının üzerinden 30 yıl geçti. Sonu büyük bir katliamı biten 1977 1 Mayıs'ına yarım milyona yakın insan katılmıştı.

70'li yıllarda sol bu denli büyük kalabalıkları harekete geçirirken bugün neden çok daha küçük bir güce sahip? Bugün bütün sosyalistlerin üzerinde düşünmesi gereken en önemli sorun budur. Yoksa son derece küçük güçlerle

yapılan sayısız gösteri ile böbürlenilen bugünkü sol sadece dünü bilmeyen militanlarını gözünü boyamaktan öteye gidemez.

Herşeyden önce sol 60'larda ve 70'lerde harekete cevap veren örgütlenmelere sahipti. Bugün ise sol asıl olarak harekete cevap verememektedir.

İkinci olarak ise sol bugün 1989'da Doğu Bloku'nun çöküşüne cevap verememektedir. Asıl olarak ise çökene sahip çıkmaktadır. Oysa çökenin altından öylesine bir pislik çıktı ki bugün

hiçkimseyi o pislği savunan politikaların etrafında örgütlemek mümkün değil.

Üçüncü olarak ise 1970'lerde sol bugünkü kadar egemen sınıfın milliyetçi politikalarının etkisi altına girmemişti. Bugün solun önemli bir kısmı çeşitli biçimlerde ve çeşitli adlarla milliyetçi politikaları savunmaktadır.

14 Nisan'a katılanlarda "ruh" arayan bir çizgi, onların yanında olmak gerektiğini savunan bir çizgi eski kızıl bayrağının üzerine ay yıldız yerleştirmiştir. Bu sol küçülmeye mahkumdur.

sosyalist işçi
ANTİKAPİTALİST

sürekli okumak için
arayın

0536 - 335 10 19'u

KYOTO'YU İMZALA
28
NİSAN
KADIKÖY'DEYİZ
Devrimci Sosyalist İşçi Partisi DSİP

1 MAYIŞTA
ALANLARDA
İSTANBUL'DA
TAKSİM'DEYİZ

MEDİKO'MU
VERMİYORUM
www.kureseleyem.org
12 Mayıs Cumartesi
Miting ve Konser
Ankara
Toros Sokak, saat: 12.00

G8
Kâr değil, insan!
Almanya'da toplanacak olan G8'e karşı küresel hareketle birlikte sokaklarda olacağız
KEG:
0537 - 723 54 94

14 Nisan

Cumhuriyet ve

14 Nisan kitle örgütlerinde dalgalanma yarattı. KESK, Tabibler Odası, TMMOB gibi örgütlerin tabanlarından "neden mitinge katılmadık" baskısı yükselirken bir dizi sol örgüt ise 14 Nisan'ı doğrudan onaylamasalar dahi "dikkat edilmesi gereken bir tepki" olarak yorumladılar ve aslında neden katılmadıklarını sorgulamaya başladılar. Çünkü onların tabanından da benzer bir tepki yükseliyor.

Bu tepkilere neden olan olgulardan birisi gösterinin bir kısım basınını yansıttığı gibi devasa olduğu kanısı.

Haber Türk ve benzeri TV kanalları, bazı gazeteler ve Deniz Baykal gibiler gösterinin milyonlar olduğunu söylüyor. Oysa mitingde bir-kaç yüz bin kişilik bir katılım vardı. Ancak buradan bu gösterinin küçük olduğu sonucu çıkmamalı. 14 Nisan Tandoğan Mitingi yeterince büyüktü.

Peki, 14 Nisan bir halk hareketi miydi? Kimileri bu mitinge halkın kendiliğinden bir katılımı destek verdiğini düşünüyor. Kuşkusuz 14 Nisan'a kendi olanaklarıyla katılanlar oldu. Otobüsler tutarak katılanlar oldu. Ama bu mitingün aylardır örgütlendiğini, örgütlerin çağrı yaptığını, rektörlerin çağrı yaptığını, el altından CHP ve diğer partilerle ordunun çağrı yaptığını, cumhurbaşkanının çağrı yaptığını görmemiz gerekiyor. Tek bir parinin çağrıldığı bir kostümlü prova değildi ama tek bir parti gibi davranan çok çeşitli kurumun çağırıldığı bir mitingdi. Üstelik mitinge Ankara dışından 60 bin kişi katıldı. Türkiye Ankara'ya "akmadı." Eğer bu şehir dışı katılım Türkiye'nin Ankara'ya akması olarak bakılırsa Türkiye çok sık Ankara'ya akmaktadır.

14 Nisan'a katılanlar halktı ama bu halkın talebi neydi?

14 Nisan'a katılanlar veya onu "görülmesi gereken halk hareketi" olarak tesbit edenler herşeyden önce 14 Nisan'da toplananların Türkiye'deki çoğunluğu değil azınlığı temsil ettiğini unutuyorlar.

Bugün hemen herkes bir seçim olsa AKP'nin açık ara ile bu seçimleri kazanacağını kabul ediyor.

Paniğe kapılmaya, korkmaya, tabandan gelen çeşitli baskılara taviz vermeye gerek yok

Bu durumda 14 Nisan halkı temsil ediyorsa mitinge katılmayanlar ne oluyor?

Miting demokratik bir hak ve bu hakkı kazanmak için ödenen bedel inanılmazdır. 14 Nisan demokratik bir hakkın demokrasi dışı bir çağrı için kullanılmasıdır. 14 Nisan Cumhuriyeti savunmak için örgütlendi, demokrasiyi değil. 14 Nisanlılar "Cumhurbaşkanını halk seçsin" demediler, cumhuriyet kazanımlarına dokunmayın dediler. Cumhuriyet kazanımları için gerekirse demokrasiye vaz geçeriz dediler.

Bazıları ise kürsü ile katılanlar arasında bir fark olduğunu söylüyor. Bu doğru. Kürsü açıktan darbe çağrısı yaptı. Açık açık ırkçılık yaptı. Açık açık misyonerlik ihbarı yaptı. Darbe çağrısı dillendirildi.

Kürsü açıkçası tam anlamı ile gericiydi. Mitinge katılanların hepsinin bu gerici tutumu paylaştığı söylenemez. Katılan büyük kalabalığın hepsinin darbeci ya da ırkçı ya da misyonerlik düşmanı olduğu iddia edilemez ama diğer taraftan da bu kalabalık kürsüden atılan bu tür sloganlara, kürsüden yapılan bu tür konuşmalara karşı tutumsuzdu. Orada bulunmakla da bu çağrıları desteklemekteydi.

Alandaki on binlerce insan yoksulluğa öfkeli miydi? Kuşkusuz evet! Neo liberal politikalara karşı mıydı! Elbette.

Ama bütün bu karışık uydularla alana gidenler, kemalizmde, milliyetçilikte, vatani böldürmeye duyusunda, şeriatı geçit vermeme konusunda birleştiler. Laikliği savundular. Üstelik laikliğin elitist, gerekirse darbeci yorumunda birleştiler.

Bu birleşme nasıl engellenebilir? Bu önemli bir soru? Mitinge katılan tek bireyler, katıldıkları

hadisenin çok büyük olduğunu hissetmeye başladılar. Bu arada mitinge katılmayan ama basından mitingi izleyenler mitingün çok büyük olduğunu söylemeye başladılar. Her mitingde olduğu gibi hızlı bir haber trafiği, sonunda mitingfe katılımın milyonları bulduğu havasını yaydı. Coşku hızla pervasız bir kendine güven getirdi. Hayali bir rakam, kürsü konuşmalarında ve miting içindeki "militan" gruplarda demokrasi düşmanlığını netleştirdi.

Bu yüzden sosyalistler bu mitinge katılmayarak bir şey kaybetmediler. Hatta katılmayarak provakasyona neden olunmasını engellediler.

O alanda özgürlükçü her sloganın, demokrasiyi savunan her bildirinin, Emenileri, Kürtleri savunan her konuşmanın, milliyetçi olmayan her anti emperyalist yaklaşımın baskıya nuğrayacağı çok netti.

Çünkü mitinde büyük bir sahtekarlık söz konusuydu. Sahte bir şeriat kokrusu, yapay bir laik şeriatçı bölünmesinin karşı cephesi, uzun süreli bir örgütlenmeyle bir araya geldi.

Hrant Dink'in cenazesinden darbe alan milliyetçiler toparlanma mücadelesi verdiler. Çok çeşitli taleplerle alana gidenler sonuç olarak bu odağın güçlenmesine hizmet ettiler.

Paniğe kapılmaya, korkmaya, tabandan gelen çeşitli baskılara taviz vermeye gerek yok. 14 Nisan'a katılanların büyük çoğunluğu IMF'ye karşı da, küresel ısınmaya karşı da, savaşa karşı da yürüyüşlere katılabilecek belki de defalarca katılmış insanlardan oluşuyor. Mesele, 14 Nisan'da sosyalistlerin yer alması değil. Mesele, bu toplumda ırkçılığa, milliyetçiliğe, IMF ve savaş politikalarına karşı olan büyük bir çoğunluğun olduğunun görülmesinde.

Mesele, AKP'nin şeriatçı değil, neo liberal bir parti olduğunun ve milliyetçilerin her seferinde bu gerçeğin üstünü örttüğünün görülmesinde.

Kitlesel mücadelelerin kazanması ve milliyetçi havayı bir kez daha dağıtması çok kolay olacak.

Daha önceki Ankara mitinginde ADD korteji, "ordu göreve" çağrısını yapm

Türkiye'de Cumhuriyeti soykırım ayıbıyla lekelemeye uğraşanlar tarihte aradıklarını bulamayınca, katledilen aydınlarımızı kullanarak turuncu darbe provalarına soyundular. Turuncu demokrasi, ülkemizde, başına Amerikan sefirinin geçip yürüdüğü cenazelerimizde, yeni moda küçük-yuvarlak dövizlerin ardından sırttı! Sırtması yüzünde dondu kaldı!

Amerikan mamülü turuncu demokrasi, karşımıza çıkarılan son mumdandır. Prof. Dr. Birgül Ayman GÜLER (14 Nisan mitinginde kürsüden yaptığı konuşmadan)

Birgül Ayman bu konuşması ile doğrudan doğruya savaş karşıtı hareketi, Savaşa Hayır Platformu'nu, Irakta Savaşa Hayır Koordinasyonu'nu, Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu'nu hedef alıyor.

Üstelik Birgül Ayman'ın değiştiği yuvarlak turuncu pankartlar şimdilerde feministlerden, Halkevi'ne, Eğitim Sen'den DİSK'e kadar her örgütün elinde. Daha ilginç Atatürkçü Düşünce Derneği, ADD'lilerin de Hrant Dink'in cenazesinden sonra İstiklal Caddesi'nde yapmaya çalıştıkları gösteride de kullanıldı.

14 Nisan başkanı O da şö zamanı başını a başında duğu bi isteyen kabarm

Alpasla hafta M kışkırtm daha bi sosyal d misyon mektek

demokrasi

GÖRÜŞ

"Yaa, düşman bize saldırıyor"

Fatih'in İstanbul kuşatması sırasında, Bizanslılar şehri koruduğuna inandıkları Meryem Ana heykelini bir sabah büyük bir merasimle sokaklarda dolaştırmaya başlarlar. Önce bir dolu fırtınası çıkar; hayra alamet değil diye düşünürler. Sonra omuzlarda taşıyan heykel kimsenin anlamadığı bir nedenle yere düşer, çamura saplanır. "Meryem Ana bizi terketti, şehir düşecek" çığılığıyla bütün şehri moral bozukluğu sarar.

Bizanslılar Ortaçağ Hıristiyanları değil de, 21. yüzyıl sosyalistleri olsaydı, "Ne olacak yahu, dolu yağabilir; taşıyan heriflerden birinin ayağı kaymıştır, heykel de düşebilir" diye düşünürlerdi tahminen. "Tahminen" diyorum, çünkü kendi halimize baktığımda emin olamıyorum.

Savaşta, düşman önemli bir zafer kazandığında veya yeni bir silah icat edip meydana getirdiğinde askerin morali bozulabilir. Ama heykel düştü diye ya da "Yaa, düşman bize saldırıyor" diye moral bozulmaz. Veya bozulmaması gerekir.

Bizim 14 Nisan mitingi oldu diye niye morallerimiz bozuluyor? Karşı taraf saldırıyor diye mi? Miting kalabalıktı diye mi? Ne sanıyorduk peki? Hrant Dink'in cenazesinden sonra kuzu kuzu oturup bizi seyredceklerini mi bekliyorduk? Üç beş kişiden ibaret olduklarını mı sanıyorduk? Koca Türkiye devletinin birkaç yüz bin kişiyi bir meydana toplayamayacağına mı inanıyorduk?

Genç yoldaşlar için söyleyeyim, bu devlet bize daha neler yapmaya çalışacak. Üstelik daha büyük ve güçlü olduğumuzda, toplumsal muhalefet daha da yükseldiğinde, karşımıza iyice azgın, iyice eli sopalı bir devlet bulacağız. Bizim kazanacak bir dünyamız varsa, onların da kaybedecek bir dünyası var. "Ayy, kaybettik. Neyse, önemli değil" demeyeceklerinden emin olabiliriz.

Bizanslı olmadığımızı göre, moral, iç sıkıntısı gibi şeyleri bir kenara bırakıp olan bitenleri anlamaya, yorumlamaya ve savaşa devam etmeye çalışalım.

Ankara mitingi üç ana bileşenden oluşuyordu. Birincisi, devlet (askeri okul ve polis okulu talebeleri, emekli kolluk güçleri vs). İkincisi, has milliyetçiler ve darbeciler (CHP, MHP, İP, ADD, Çağdaş Bilmemne Dernekleri, Cumhuriyet okurları). Üçüncüsü, Kemalist devletin "Şeriat geliyor" propagandasından etkilenerek yaşam tarzlarının tehlike altında olduğuna inanan, kentli, iyi halli orta sınıf.

Bunlardan üçüncüsü çok önemli değil. Bu üçüncüyü etkileyip yönlendiren ilk ikisi ise "örgütlü Kemalizm" diyebileceğimiz, "cumhuriyeti" korumak kisvesi altında mevcut devleti koruyan ve temsil eden insan kalabalığı.

Bu kalabalık ve temsil ettiği devlet yapısı beş yıldır kendini saldırı altında hissediyor. İslamcı gelenekten gelen bir hükümet; Kürt ve Kıbrıs sorunlarında atılan adımlar; Ermeni soykırımının ve azınlık hakları sorununun gündeme gelmesi; AB üyeliği doğrultusunda atılan adımlar ve değiştirilen yasalar; ordunun siyasetteki yerinin sorgulanması - bütün bunlar Kemalizmin kutsal ineklerinin tehlike altında olduğuna işaret ediyor.

Dolayısıyla, kutsal ineklerinin mezbahaya götürülmekte olduğunu hisseden kemalist devlet kendini koruyor, saldırganlaşıyor, karşı saldırıya geçiyor.

Kısacası, ne şaşacak bir durum var, ne de moral bozukluğu için bir sebep.

İlle moralimizin bozulmasını istiyorsak, ilkeli bir tavırla mitinge katılmayı reddeden kurumların daha sonra yeterince sağlam duramamış olmaları, Kemalizm ile aralarına yeterince kalın bir çizgi çekememiş olmaları belki biraz sıkıntı verici diye düşünülebilir. Yani düşmanın saldırısı değil, kendi zaafımız daha kaygılandırıcı. Ama burada da şaşacak bir şey yok. Sadece daha fazla tartışmamız, daha çok örgütlenmemiz, basınç altında kalıp morali bozulana daha fazla destek olmamız gerek.

Cumhurbaşkanlığı adayı Abdullah Gül

Başbakan Erdoğan sonunda Cumhurbaşkanlığı adayını açıkladı: Dışişleri Bakanı Abdullah Gül.

Parlamentoda Cumhurbaşkanlığı oylamasının yapılmasından sadece saatler önce yapılan bu açıklama ile bilmece çözüldü ama anti-demokratik gelişme çözümedi. Dünyanın her yerinde bir seçimin adayları günler, aylar önce belirlenirken Türkiye'de herkes adayı sadece saatler önce öğrenebildi.

Abdullah Gül'ün adaylığına laik-milliyetçi-ırkçı cephe daha sakin bir tepki gösterdi. Baykal Tayyip Erdoğan'da olduğu gibi zıp zıplamadı tam tersine Abdullah Gül'ü tebrik etti. CHP şimdi cumhurbaşkanlığı seçimlerinin ilk turunda üçte iki çoğunluk olması gerektiğini söylüyor ve bu olmazsa Anayasa Mahkemesine itiraz edeceğini ifade ediyor.

Şimdi bu konu etrafında yoğun bir tartışma var: Üçte iki gerekli mi değil mi?

Bütün bu süreç içinde hiç kimse AKP'nin yeni liberal çizgisini, emekçi düşmanı tutumlarını tartışmıyor. Kimse eğitimin paralı hale gelmesini, sağlık ocaklarının kapatılmasını, ilaç fiyatlarının tırmanışını, özelleştirmeleri tartışmıyor. Tartışma kısır bir "ilim-hı islam şeriatçı mıdır, değil

%62.1

Milliyet gazetesinin Gül adaylığının açıklanmasından sonra başlattığı ankete Sosyalist işçi baskıya girerken 400 bin kişi yanıt vermişti ve bunların % 61.5'i Gül'ün cumhurbaşkanı olmasını onaylıyordu.

midir" eksenini etrafında sürüyor.

Gerçekte sözde "muhalefet" edenler de IMF politikalarına sahip çıktıkları için yeni liberalizm bir türlü tartışma konusu haline gelmiyor.

Abdullah Gül açık ki gerek küresel sermayenin gerekse de Türkiye sermayesinin favori isimlerinden birisi. Adaylığının açıklanmasından sonra sayısız sanayi ve ticaret odası başkanının yayınladıkları olumlu mesajlar bunu gösteriyor.

Bu mesajlardan bir tanesi de Güler Sabancı'dan geldi. Güler Sabancı şöyle diyor: "Başbakan Erdoğan'ı Türkiye'nin istikrarı için gösterdiği olgun ve örnek ve aynı zamanda demokratik tavrı

nedeniyle kutluyorum."

TÜSİAD'da yayınladığı bildiriye Gül'ü "uzlaşmacı karakteri" nedeniyle olumlu buluyor.

Bundan sonra yeniliberel politikalarda eli çok daha güçlenmiş bir iktidar partisine sahibiz. Sonuç olarak emekçi sınıflar için önümüzdeki dönem çok daha zorlu geçecek. Ama sorun sol milliyetçilerin ya da laik-ırkçı cephenin iddia ettiği gibi Gül'ün müslümanlığı ya da eşinin başının örtülü olması değil, savaş yanlısı ve yeni liberal olmalarıdır.

Gül'ün eşinin türbanlı olması ve türbanlı bir kadının Cumhurbaşkanlığı köşküne çıkacak olması ise kişisel özgürlükler açısından olsa olsa olumluluk olarak ele alınmalıdır.

Gül, Erdoğan, Baykal ve Büyükanıt. Büyük olasılıkla Abdullah Gül'ün Cumhurbaşkanı seçilmesini konuşuyorlar

mişti

an gösterisinde konuşan birisi da Prof Dr. Alpaslan Işıklı. şöyle diyor: "Bunların Hıristiyan misyonerliği alıp gitmektedir. İstanbul'da Ortodoks patriğinin bulun- bir dukalığa dönüştürmek nlerin iştahları iyiden iyie miştir."

an Işıklı bu sözleri ile geçen Malatya'da işlenen cinayeti miştir. Işıklı'nın yanı sıra bir dizi "laik" ve sözüm ona l demokrat, faşistlerle elele nerleri hedef olarak göster- dir.

Başka bir dünya için damarlardaki asil kan değil sokaklar için çarpan kan aranıyor

Darbeciler, 301.ler, kimliğiyle övünenler, kendisinden başka kimseye tahammülü olmayanlar eminiz yüreğinize serin sular serpilmiş, tatmin olmuşsunuzdur.

Hrant Dink' ten sonra üç kişiyi daha vahşice katlettiniz. Yüz binlerce kişinin yüreğini yeniden acıtmayı başardınız. Ama bir şeyi unuttunuz canı acıyan bizler sizin dilinizden konuşmayacağız. Hiçbir zaman yapmadığınızı ve asla yapamayacağınızı bir şeyle karşınıza dikildik ve hep ayakta kalacağız; korkmadan sokağa çıkarak! Sizler ırkçılığın ekmeğine yağ süren milliyetçiliğin devletlerin yapı taşı olduğunu söyleyedurun, yaptığınızla gurur duyun ama ne yazık ki bir avuçsunuz. Başka bir dünyanın hayalini kuran bizlerse sokaklarız, herkesiz, biz dünyayız ve sadece kendi çıkarlarımızı düşünmüyoruz.

Biz küresel ısınmanın insanlığa ve bütün canlılara getireceği felaketleri düşünüyoruz, biz herkesin temel hakkı olan sağlık hakkımızı kazanmaya çalışıyoruz, biz hiç kimsenin başkasına düşman olmadığı bir dünya istiyoruz!

İsteklerimiz sadece tek bir kapıdan geçiyor ve o kapı nefretten, kandan değil, her şeyin farkında olan ve neye hayır dediğini netçe bilen, sesini korkmadan yükseltebilen sokaklardan geçiyor!

Yıllarca her millete anlatılan damarlardaki asil kan amaçsızca akarken, biz de bu sırada dünyayı yeniden inşa etmekle meşgul olacağız. Ama bu dünyada ne sizin kokuşmuş antidemokratik zihniyetiniz, ne kan emici politikalarınız, ne de katillere yer yok. Sadece cinsel, etnik, dinsel kimlikleri farklı olduğu için insanların ellerinden yaşam hakkını çürütüp alan sizler ister kulak verin, ister yok olmaya mahkum insanlık dışı politikalarınıza devam edin, işiniz zor olacak. Çünkü her zaman karşınızda dur demek için var olacağız!

Küresel ısınmaya, sağlıkta özelleştirmeye, homofobiye ve transfokiye, savaş çıçırkanlığı yapanlara, sizlere karşı sesimizi yükseltiyoruz çünkü başka bir dünyanın mümkün olduğunu biliyoruz!

İremnur AKSU

Gay kahvesine yasak

Türkiye'de resmi olarak 900 bine yakın kahve bulunuyor ve bunların çoğu ruhsatsız ve tüm gerekli koşullardan yoksun biçimde faaliyet gösteriyor. Bursa'da geçtiğimiz hafta Gökkuşuğu Derneği'nin açtığı ve açılan ilk 'eşcinsel kahvesi' olan kahve belediye tarafından " yangın önlemlerinin gereksizliği" mazeret gösterilerek kapatıldı. Bu hassasiyetin acaba mahalle aralarındaki o harabe insani koşullardan yoksun olan diğer kahvelere de gösteriliyor mu? Tepedekiler cinsel özgürlüğe iki gün tahammül edebildiler. Konu ile ilgili dernek başkanı Öykü Evren,"Silikonlarımızın patlayıp yangın tüplerinin yetersiz olmasından mı korkuyorlar. Konuyu AİHM'ye götüreceğim." Açıklaması yaptı.

Eğitim-Sen'in 1 Nisan basın açıklaması

Eğitim-Sen 25 nisanda yapacağı ekders genelgesiyle ilgili sevk eyleminden önce şubelerinin bulunduğu yerlerde basın açıklaması ve oturma eylemi yaptı. kadıköy iskele meydanına gelen 30 kadar eğitimciler daha önce buraya gelp meydanı işgal eden kanaltürk ün yaptığı eylem dolayısıyla biraz daha ilerideki diğer iskele meydanına doğru yöneldi. Basın açıklamasından sonra oturmak için tekrar geriye dönülüp ilk eylem alanına gelen eğitimciler burada sadece 5 dakika oturabildikten sonra dağıldı.

Bu eylem, Eğitim-Sen'in bu tarz eylemlerinin ne kadar can sıkıcı ve yorucu olduğunu bir kez daha göstermiştir. 25 nisanda yapılacak olan sevk eyleminin öncesinde böyle gereksiz bir eylem yaparak işyerlerinde sevk eylemini örgütlemeye çalışan öğretmenler açısından moral bozucu bir etki yaratmıştır.

Aile ne demek ?

Michael Rosen

Aile, çok sayıda karmaşık biçim ve ilişkiden meydana gelmiş olmasına rağmen neden onu sadece tek bir kelime ile ifade ediyoruz?

Eğer İşçi Partisi ya da Muhafazakar Parti'nin liderliğine aday olursam lütfen bana aile hakkında anlamsız da olsa bir şeyler söylemem gerektiğini hatırlatın.

Bana, ailenin neden ve nasıl her şeyi çözdüğü konusunda yazılar gönderin.

Böylece ben de bunları sürekli tekrarlayarak marjinal seçim bölgelerindeki insanların benim oy vermeye değer birisi olduğumu düşünmelerini sağlayabilir ve kazanabilirim.

Siyasi partilerin etrafında sürü gibi toplanmış PR dalkavukları ve danışmanları, onlara aile hakkında konuşmalar yapmanın oy kazandıracığını söyleyen anketler ve kamuoyu araştırmaları yapmış gibi görünüyorlar.

Aslında bu bir yalan ve yalan olmasının nedeni dil. Dil, dünyayı kategorilere bölmek için kullanılır. Kelimeleri yaratmaları, binaları, ya da duygularını birbirinden ayırmak için kullanılır.

Bu sunuflandırmalarının büyük bir bölümünün geldiğiniz kültüre bağlı olduğunu görmemiz için sadece birden fazla dil konuşuyor olmanız yeterli.

'Aile' kelimesini ele alalım. Bu kelimeyi her tür aile biçimini tanımlamak için kullanıyoruz: İngiltere'de kraliyet 'ailesi', Türkiye'de Sabancı ailesi ya da korkunç bir yoksulluk içinde yaşayan milyonlarca aile.

Dolayısıyla bu kelime insanların birlikte yaşama biçimindeki önemli farklılıkları ortadan kaldırıyor.

Krallar ve film yıldızlarının yaşadığı evler hizmetçilerle dolu. Dünyadaki insanların büyük bir bölümünün kendilerinin yaptığı işleri temizlik, yemek, çamaşır yıkama, çocukların bezini değiştirme, onları okula götürme vs- başkaları onlar için yapıyor.

Zengin ailelerin yaşamalarını yoksul ailelerin, zengin çocuklarını yoksul çocukların yaşamaları ile karşılaştırırsanız tamamen farklı yaşam biçimlerine, farklı ilişkilere ve farklı işlere sahip olduklarını göreceksiniz.

Bu iki kesim için gerçekten tek bir yaşam biçiminden söz etmek mümkün değildir. Fakat her ikisi için de aynı kelimeyi kullanıyoruz - "aile".

Bunun çeşitli sonuçları var. David Cameron ve onun gibiler aile yaşamından söz etmeye başladıklarında, bunu aristokrat olmayı teşvik etmek ve süper zenginlerin her şeyi birlikte yapmasını savunmak için yapmıyorlar.

Onlar kesinlikle yoksulların yaşamlarının

güvence altına alınması gerektiğini söylüyorlar.

Fakat böyle söylemelerine rağmen, yoksulların karşı karşıya oldukları büyük zorlukları, bir aile olarak yaşamak için gerekli olan koşulları kabul etmiyorlar.

Dolayısıyla, süper zengin bir ailenin bir aile olarak yaşayabilmesini sağlamak için aldığı yardım görmezden gelinirken, yoksul bir ailenin hiçbir yardım almadan yaptığı işler görülüyor ya da ona destek olunmuyor.

Şu anda politikacılar ailelerin bir arada yaşaması gerektiğinden söz ediyorlar. Milyonlarca anne baba evlerinden kilometrelerce uzakta bulunan iş yerlerinde uzun saatler çalışıyorlar.

Ayrıca, eğer güvenli, mutlu, temiz, iyi beslenmiş çocuklar istiyorsanız bu da her hafta saatler süren alışveriş, yıkama, temizlik vs. anlamına gelir.

Eğer hiç yardım almıyorsanız ya da çok az yardım alıyorsanız o zaman büyük bir stres altına girersiniz.

Herkes şunu bilir ki, bu sürekli tekrar eden ve genellikle çok sıkıcı olan işlerin arasında çiftlerin birbiriyle ilgilenmesi, birbirine sevgi göstermesi çok zordur. Bunun için zaman bile bulmazlar.

Ve insanlar kendilerini izole edilmiş ve rahatsız hissetmeye, uzun saatler çalışıyor olmalarına rağmen bunun görülmediği-

ni ve takdir edilmediğini düşünmeye başladıklarında, bazen kendilerini içinde buldukları bu düzene daha fazla devam etmenin anlamsız olduğunu düşünmeye başlarlar.

Bazı insanlar, onları bu duruma getiren sistemin kendisi olduğu gerçeği ile birlikte yaşamak yerine, kaçınılmaz olarak birbirlerini suçlarlar.

Ve tüm bunların üzerine birileri çıkar televizyonlarda size aile olarak bir arada yaşamanız gerektiğinden söz eder.

Şöyle demezler, "Ben iktidara geldiğimde çocuğunuz okula başlayınca kadar onun bakımını sürdürmeniz için ücretsiz profesyonel yardım almanızı sağlayacağım." Ya da şöyle demezler, "Her okulda okul sonrası etkinlikler için ücretsiz klüpler açacağım."

Demezler, çünkü bunların bir maliyeti vardır ve bunları yapmak sistemin bütün önceliklerini değiştirmek anlamına gelir.

Bu, başka insanların ülkesini işgal etmekten, yeni ve işe yaramaz nükleer silahlar yapmaktan ve dünyayı istedikleri gibi şekillendirmeleri için milyarlarca desteklemekten vazgeçmek anlamına gelir.

Hep beraber nasıl daha iyi yaşayabileceğimizi, hangi yaşam biçiminin bizim için daha uygun olduğunu düşünmeye başlamak zorundayız.

Fransa cumhurbaşkanlığı seçimleri

Solda kaçan fırsat

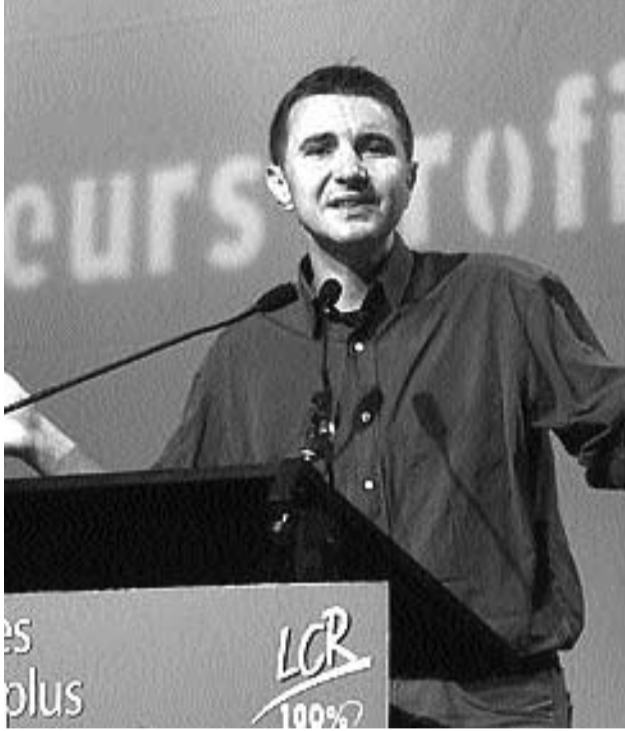
Fransa'da cumhurbaşkanlığı seçimlerinin ilk turu tamamlandı. İrkçi politikalara sahip çıkan İşçiler Bakanı Sarkozy beklediği gibi birinci turdan galip ayrıldı. Oyların yüzde 31'ini alan Sarkozy karşısında Sosyalist Parti adayı Royal yüzde 25.8 aldı.

Sosyalist Parti adayı Sarkozy ve faşist Le Pen'in ırkçı-milliyetçi basıncı karşısında sık sık sağa kaydı. Göçmen işçiler konusunda milliyetçi açıklamalar yaptı. Fakat Sosyalist Parti'nin solunun bölünmüşlüğü nedeni ile gene de seçmenlere tek seçenek olarak görüldü.

Faşist Le Pen geçen Başkanlık seçimlerine göre oy kaybına uğradı ve yüzde 10.5 oranında oy aldı.

Sosyalist Parti'nin solunda ise 5 aday çıktı. Yeşil Parti adayı ile birlikte Sosyalist Parti'nin solunda 6 aday vardı. Bu 6 adayın toplam oyları 10.5 ediyor.

Yani, Sosyalist Parti'nin solunda ki adaylar faşist Le Pen kadar oy aldılar ve üstelik bunu dağıtmak olarak gerçekleştirdiler. Birleşik bir sol aday Sosyalist Parti'ye oy verenlerin de epey bir

kisimını kendisine çekebilir ve faşist aday geçtiği gibi belki de birinci tur seçimlerin Sarkozy'den sonra ikinci galibi olarak ikinci tura kalabilirdi.

Seçimlere katılan biri yeşil 6 sol aday içinde troçkist Devrimci Komünistler Birliği (LCR) adayı Besancenot yüzde 4.1 ile en çok oyu aldı. LCR-Besancenot antikapitalist bir temelde sürdürdükleri kampanya ile genç seçmenler arasın-

da çok yüksek bir oy oranına ulaştılar. Aynı şekilde geçen sene ayaklanan göçmen gençler arasında da Besancenot çok yüksek oy aldı.

Eskiden Fransanın en büyük siyasi partisi olan Fransız Komünist Partisi'nin aynı zamanda Genel Sekreteri olan Buffet ise sadece yüzde 1.9 oranında oy aldı. Bu sonuçla stalinizmin yenilgi bir kere daha onaylanmış oldu. Geçen seçimlerde oldukça yük-

sek oy almış olan diğer troçkist aday Laguiller'de bu kez oldukça başarısızdı. Yüzde 1.3 oranında oy alabilen Laguiller İşçi Mücadelesi adlı örgütünün antikapitalist hareket ve göçmenlerin mücadelesi karşısında gösterdiği tutukluğun sonucunu yaşadı.

Antikapitalist hareketi küçümseyen LO (İşçi Mücadelesi) geçen seçimlerde aldığı oyun yarısından fazlasını kaybetti.

Seçimlere antikapitalist hareketin dinamiklerini kullanarak giren ve hareketin önde gelen isimlerinden çiftçi Jose Boive'de beklediği sonuca ulaşamadı. Yüzde 1.3 oranında oy aldı.

Yeşil Parti adayı ise çok büyük oranda oy kaybetti ve ancak yüzde 1.6 oranında oy aldı.

Cumhurbaşkanlığı seçimlerine birleşik bir adayla girememiş olan sol çok önemli bir fırsatı kaçırdı. Ancak, cumhurbaşkanlığı seçimleri Fransa'da yüzde 10'un üzerinde bir sol olduğunu bir kere daha kanıtladı.

Türkiye'de ve diğer ülkelerde sol bu seçim sonuçlarını iyi değerlendirmek zorunda. İkinci tur 6 Mayıs'da.

Cengiz Alğan
BENCE
BAŞKA BİR DÜNYADA

... çocuk bayramlarıyla ulusallık ve egemenlik arasında zoraki bir bağlantı kurulmaya çalışılmayacak. Bir çocuk için bayram nedir? Yeni pabuçlar, bayramlık giysiler, bayram harçlıkları, şekerler, armağanlar, lunaparklar, gezmeler, balonlar... Hele bir de bir bayram özelliği çocuklara adanmışa bunların kat kat fazla olmasını bekler herhalde bir çocuk.

Bizdeki çocuk bayramının adı ise, bir çocuk için bayram günü hiç bir şey ifade etmeyecek olan 'ulusal' ve 'egemenlik' kelimeleriyle 'süslenmiş'. "Çocuklar Atatürk bu bayramı size armağan etti. Hadi şimdi hep birlikte kutlayacağız", diyerek sabahın köründe okul bahçelerine ve stadyumlara doldurulan binlerce çocuğa, sabahtan akşama kadar güneşin altında, ne olduğunu anlamadıkları, İstiklal Savaşı gazisi, şehit, asker, polis vb uniformalar içinde, askeri bir disiplin altında, tuhaf danslar yaptırılarak, 'kendi' bayramları kutlatılıyor.

Ellerinde balonlar, pamuk helvalar, kağıt helvalarla, yepyeni giysilerini kuşanıp akranlarıyla oynamaya gitmek isteyen çocuklara bu eziyet neden yapılıyor? Neden on binlerce çocuk, aylar öncesinden başlayarak hiç bilmedikleri tuhaf halk danslarını öğrenmeye zorlanıyor? Bayramlarından bir gün önce okuldaki öğretmenleri törenlere katılmın zorunlu olduğunu, yoklama yapılacağını, gelmeyenlerin ceza alacağını söyleyip neden çocukları tehdit ediyor? Çünkü resmi ideolojinin 'ulusal egemenlik' söylemi daha baştan çocukların kafasına kakılmaya çalışılıyor.

Her yıl yapılan 23 Nisan törenlerinde onlarca çocuk stadyumlarda aşıktan, yorgunluktan, sıcaktan baygınlaşarak geçiyor. Aylarca süren tören hazırlık çalışmalarının sonucunda küçücük çocuklar kürsüye çıkarılıp, içinde vatan, millet, asil kan, savaş, zafer, Türk'ün gücü, vb kelimelerle dolu propaganda 'şii'leri' okutuluyor.

En sonunda da küçük bir çocuk, medyanın yoğun ilgisi, spot ışıkları, kameralar, mikrofonların saldırısı altında, bir günlüğüne başbakanlık koltuğuna oturtuluyor ve ülkenin geleceği hakkında sözler etmesi bekleniyor. Çocuk bayramında olacak işler mi bunlar?

Bence başka bir dünyada çocuklar toplumun bütününe koruması altında olacağı için bu tür törenlerde devlet zoruyla işkence yapılmasına izin vermeyeceğiz.

sosyalist işçi ne savunuyor?

Aşağıdan sosyalizm

-Kapitalist toplumda tüm zenginliklerin yaratıcısı işçi sınıfıdır. Yeni bir toplum, işçi sınıfının üretim araçlarına kolektif olarak el koyup üretimi ve dağıtımını kontrol etmesiyle mümkündür.

Reform değil, devrim

-İçinde yaşadığımız sistem reformlarla köklü bir şekilde değiştirilemez, düzeltilemez.

-Bu düzenin kurumları işçi sınıfı tarafından ele geçirilip kullanılamaz. Kapitalist devletin tüm kurumları işçi sınıfına karşı sermaye sahiplerini, egemen sınıfı korumak için oluşturulmuştur.

-İşçi sınıfına, işçi konseylerinin ve işçi milislerinin üzerinde yükselen tamamen farklı bir devlet ge-reklidir.

-Bu sistemi sadece işçi sınıfının yığınsal eylemi devirebilir.

-Sosyalizm için mü-cadele dünya çapında bir mücadelenin parçasıdır. Sosyalistler başka ülkelerin işçileri ile daima dayanışma içindedir.

-Sosyalistler kadınların tam bir sosyal, ekonomik ve politik eşitliğini savunur.

-Sosyalistler insanların cinsel tercihlerinden dolayı aşağılanmalarına ve baskı altına alınmalarına karşı çıkarlar.

Enternasyonalizm

-Sosyalistler, bir ülkenin işçilerinin diğer ülkelerin işçileri ile karşı karşıya gelmesine neden olan her şeye karşı çıkarlar.

-Sosyalistler ırkçılığa ve emperyalizme karşıdır. Bütün halkların kendi kaderlerini tayin hakkını savunurlar.

-Sosyalistler bütün haklı ulusal kurtuluş hareketlerini desteklerler.

-Rusya deneyi göstermiştir ki, sosyalizm tek bir ülkede izole olarak yaşayamaz. Rusya, Çin, Doğu Avrupa ve Küba sosyalist değil, devlet kapitalistidir.

Devrimci parti

-Sosyalizmin gerçekleşebilmesi için, işçi sınıfının en militan, en mücadeleci kesimi devrimci sosyalist bir partide örgütlenmelidir. Böylesi bir parti işçi sınıfının yığınsal örgütleri ve hareketi içindeki çalışma ile inşa edilebilir.

-Sosyalistler pratik içinde diğer işçilere reformizmin işçi sınıfının çıkarlarına aykırı olduğunu kanıtlamalıdır. Bu fikir-lere katılan herkesi devrimci bir sosyalist işçi partisinin inşası çalışmasına omuz vermeye çağırıyoruz.

Mısır'da baskı ve direniş

Hossam el-Hamalawy

Mısır polisinin uyguladığı işkence metodlarını gösteren video kayıtları ortaya çıktı.

Mısır'da giderek büyüyen muhalefet hareketi Müslüman kardeşleri, sosyalistleri, sendikacıları birleştiriyor. Buna karşı ise ABD'nin bölgedeki en iyi müttefiklerinden Hüsnü Mübarek daha da saldırı-ganlaşıyor.

Yüzlerce Müslüman karedeşler örgütü üyesi ve demokrasi aktivistine sokaklarda saldırılıyor, tutuklanıyor ve toplama kamplarına dolduruluyor.

Ancak geçenlerde bir grup demokrasi aktivisti polis karakollarındaki işkenceyi açığa çıkardılar.

Yayınlanan videoda polisler bir trafik suçundan gözaltına aldıkları bir adama cinsel olarak tecavüz ediyorlar. Çekimi polilerin kendileri yapmışlar ve tecavüz ettikleri minibüs şoförünün arkadaşlarına göndermişler. B u olay üzerine şimdi yüzlerce kişi benzer

iddialarla ve kanıtlarla ortaya çıkıyor.

Geçen hafta savcı Müslüman Kardeşler örgütünden ünlü gazeteci Abdel Moneim Mahmoud'u kendisine yapılan işkenceyi açıklarak Mısır devletini zor durumda bırakmaktan göz altına aldı. Mahmoud bu açıklamayı ay başında toplanan Kahire Konferansı'nda gerçekleştirmişti.

Mısır'da işkence iddiası ile ortaya çıkanları Uluslararası Af Örgütü'nün raporları da doğruluyor. Uluslararası Af Örgütü'ne göre Mısır hapihanelerinde 18 bin kişi mahkemeye çıkmadan tutuklu olarak bulunuyor ve bunlara gir işkence altında.

Uluslararası Af Örgütü işkencenin Mısır'da çok yaygın olduğunu söylüyor.

Bu tür açıklamalar kendisini demokratikleşmekte olarak göstermeye çalışan Hüsnü Mübarek'i zor durumda bırakıyor. ABD Başkanı Bush mübarek rejimini "Ortadoğu'nun

demokrasisi" olarak tanımlamıştı.

Bu arada, geçen hafta polis Kuzey Mısır'daki Nag Hammadi sendika hakları için mücadele eden bir sivil toplum örgütünü bastı. Bir hafta önce ise aynı örgütün Mahalla kentindeki büroları da basılmıştı.

Bu baskınlar rejimin işçi sınıfı karşısındaki tutumunu değiştirdiğini gösteriyor.

Daha önce rejim greve çıkan işçilerle, grevin yayılmasından korkarak uzlaşmayı tercih etmekteydi.

Mısır'da bağımsız sendikalar yok. Sendikalar federasyonu (GTFTU) yöneticileri polise ve gizli servislere bağlı olarak faaliyet sürdürüyor. Çok az sayıdaki bağımsız yönetici ise kısa zamanda yenilenen hileli seçimlerle devriliyor.

Mısır'da grev yapmak 2003'de çıkan bir yasayla yasak. Yasa "daha fazla yabancı yatırım çekmek" amacıyla çıkarıldı.

Büroların basıldığı kentlerdeki işçiler GFTU

yöneticilerinin değişmesini istiyorlar.

Yaklaşık 9 bin işçi GFTU'dan istifa etti ve şimdi yeni bir sendika planları yapıyorlar. Bu, 1957'de kurulan GFTU'ya karşı ilk bağımsız sendika kurma denemesi olabilir.

Bağımsız sendika kurma çabası içinde olan aktivistler çok ağır baskı altında.

500 işçinin çalıştığı Fayoum şeker fabrikası baskıya uğrayan işçilerinden birisi. Geçen sene haziran ayında bu işyerinde 2 günlük başarılı bir grev yapılmıştı.

Ancak, bu işyerinde grevi yönlendiren ve daha sonra sendika temsilcilerine seçilen işçiler geçen hafta işten atıldılar.

Patronlar giderek daha saldırganlaşıyorlar. Çünkü hükümetin her koşulda kendilerini destekleyeceğini biliyorlar.

Mübarek rejimi işçileri artık seslerini yükseltmeye hazırladığının farkında ve bu nedenle işçi hareketine karşı daha acımasız bir saldırı içinde.

Medikomu vermiyorum!

Medikomu vermiyorum nedir?

Küresel eylem grubunun (KEG) yürüttüğü bir kampanya. KEG birçok konuda mhalif olan aktivistin içinde bulunduğu bir kampanya birliği. GSS, nükleer enerji, küresel ısınma, G8 karşıtı gibi bir çok kampanya yapan KEG henüz oluşum aşamasında ama çok sayıda genç aktivistin bir araya geldiği bir oluşum. Medikomu vermiyorum'da KEG'in IMF saldırılarına karşı başka bir dünyaya giderken yaptığı kampanyalarından biri. İş öğrenci arkadaşlar yürütüyor. Toplantı ve sokak standları açılıyor. Büyütmek ve kazanmak için destek olmak lazım.

Medikolar kapanıyor mu?

Bütün öğrencilere imkanlar ölçüsünde sağlık hizmeti veren ve ilaçlarımızı tedarik ettiğimiz medikolar kapanıyor. Aile hekimliği uygulaması ve genel sağlık sigortası yasası ile beraber bir paket sistem getiriliyor. Aile hekimliği uygulaması ile berabere, medikolar kapanıyor ve yerine aile sağlığı merkezleri kuruluyor.

Aile hekimliği güzel değil mi?

Amerikan filmlerinde evet. Bu uygulamada yaklaşık 4000 kişiye bir aile hekiminin bakması öngörülüyor. Aile hekimleri söylendiği gibi ne aileyi tanıyabilecek ne de ailenin evine gidebilecek vakte sahip olacak. Üstelik ilaçlara, sevkler ve tahlillere kotalar getirilerek sağlık hizmetinin kalitesi düşürülecek. Doktorlar hasta başına para alacakları için "rekabet" içine girecekler. Bu şartlar altında çalışan doktorların aileleri ziyareti bir yana, işler bir sağlık hizmetleri sunmaları bile hayal.

Medikolar yetersiz değil mi?

Çoğu zaman evet ancak mevcut durumda binlerce öğrenci için tek sağlık güvencesi ve ulaşılabilir tek sağlık hizmetinin alınabildiği yer. Medikolar YÖK yasasına göre kurulan birimler. Ödediğimiz harçlar ile hizmet almamız öngörülürken şu anda aksaklıkları düzeltmek yerine önce hazineden gelen yardım kesildi şimdi de medikoları kapatıyorlar.

Yeni sisteme ücretsiz diyorlar?

Evet öyle diyorlar ama ne yazık ki yasa öyle demiyor. Her ayakta muayene ve diş hekimi muayenesi paralı oluyor. İlaçlardan, tedav, gereçlerinden para alınacak ve buna "katkı payı" denecek. Üstelik katkı paylarını ödemedi tedavi olmak "yasak".

Sigortalıyım ben de etkilenecek miyim?

Evet! Mevcut durumda bir sosyal güvenlik kurumuna bağlı olanlar da etkilecek. Eskisi gibi sigorta sağlık güvencesi anlamına gelmeyecek. Tedavinin her aşamasında para ödenecek. Ayrıca sigortanız her hastalığı, her tedaviyi ve ilacı karşılamıyor olacak buda primleriniz yatıyor olsa bile para ile tedavi olacağınız anlamına geliyor.

Neden yapsınlar - kim ister?

Yasaya bir göz atarak başlayalım. Eğer özel sağlık sigortası yaptırsanız ona ödediğiniz primlerin bir kısmını GSS'ye ödeyeceğiniz primlerden düşebilirsiniz. Asgari ücretin 1/3'ünü bile kazandıktan prim alan sistem özel sağlık sigortası ödeyene kolaylıkla sağlıyor. Nu yasayı IMF ve Dünya bankası çok istiyor. Kısaca amaç sağlık alanını özel sektöre açmak. Bu nedenle de özel sektöre yinlendiren bu sistemi istiyorlar.

Bu uygulama durdurulabilir mi? Buna inanıyor musunuz?

Elbette! Çok yakın bir tarih 1 Mart 2003'te bu ülkedeki herkes savaş karşıtı olduğu için bir araya gelerek Irak'a asker gönderilmesini engellediler. Fransa'da öğrenciler iş yasasına karşı büyük bir hareket inşa ederek, Yunanistan'da da öğrenciler eğitimi özelleştiren bir yasayı durdurdular. Bize rağmen, bizim haklarımızı elimizden almamaları, alamazlar. Üstelik bu yasayı durdurmak sadece mümkün değil bir zorunluluk.

Ne yapabiliriz ki?

Bu uygulama ve yasayı durdurabiliriz henüz geç değil. Aile hekimliği henüz pilot uygulamada ve buralarda bile çökmek üzere ayrıca GSS yasası 2008 yılına ertelendi. Bu süre içerisinde olabildiğince çok öğrenci harekete geçebilirsek sesimizi duyurma ve kazanma şansımız kesinleşecektir. Üstelik yasaya karşı olan meslek örgütleri ve sendikalar ile birleşerek dünya da örnekleri yaşanmış büyük bir hareket inşa edebiliriz.

Parasızlıktan ölmeyeceğim
Medikomu vermeyeceğim
12 Mayıs'da Ankara'da
miting ve konser
Toros Sokak saat: 12.00

Tedavi kampı ve sosyalizm

Bir kadın kamera bakarak, üyesi olduğu partinin eşcinsellere bakışını partisinin görüşü olduğunu vurgulayarak şunları söylüyor:

"Biz eşcinselliği fiziki ve psikolojik olarak rahatsız ve tedaviye ihtiyaçları olan insanlar olarak görüyoruz. Bilimsel olarak da bu böyle. Onları bu durumu bu şekilde kabul ederek parti programımıza almak kanserli bir hücreyi orada tutmak demektir. Önemli olan teşhis ve tedavi etmektir. Sonuçta tedavi olanağının en uygun şekilde yapıldığı yer de bugün Küba'dır. (...) Bizim işçi sınıfı gibi çok daha yoğun gündemlerimiz var, işçi sınıfı mücadelesi. O kapitalizmin emperyalizmin getirdiği ahlaki çöküntülerden bir tanesi. Ve daha önemli sorunlar varken - bu da işçi sınıfının kurtuluşu ile çözülebilecek gerçek anlamda bir sorun. O yüzden öncelik hedefimizi oraya yönlendiriyoruz, işçi sınıfı mücadelesine."*

İşçi sınıfının içinde eşcinseller yok! İşçi dediğin kaslı erkektir zaten, ne kadını, eşcinseli?! Hele hele transeksüel ve travesti mi, asla!

Transeksüel, travesti, biseksüel ve eşcinseller varlar. İşçi sınıfının da, yaşamın her türlü alanında da varlar. Ezilenlerin kopmaz bir parçası olarak varlar hem de. Her gün tam da o "kapitalist-emperyalist" sistem tarafından aşağılandıkları, şiddete maruz kaldıkları, öldürüldükleri halde vardılar, varlar, varolacaklar.

Baskı ve zorbalığı sosyalizm ile aynı kefeye koyan anlayışlara inat, "işçi sınıfını" gündemine aldığını söyleyerek işçi sınıfını bölümlere inat, ezilenlerin yanında ve işçi sınıfının birliği için mücadele eden sosyalistler "başka bir dünya" için mücadeleye devam ediyor.

Ersin TEK

(*) "Devrim Beni Aramadı", Karahaber yapımı bir belgeselden.

Herkes sigortalı olacak mı?

Hayır! Yasaya göre herkes sağlık sigortalı olmak zorunda. Herkes prim vermek zorunda prim vermeyenlere muayene ve tedavi yok. Prim ödeyemeyen binlerce aile de dopal oalrka sistemin dışında kalacak ve sağlık hizmeti alamayacak.